

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az „Udvarhelymegyei Jegyzői-Egylet“ hivatalos közlönye.
Előfizetési árak:
egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fill. — Tanítóknak egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora 50 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6–8 oldalon vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Összetartás.

Székelyudvarhely, jun. 26.

A vármegye felizgult kedélye ma hirtelen lecsendesedett. A csütörtöki törvényhatósági közgyűlés és a mai képviselőválasztás eredménye, s az azokon megnyilvánult egyöntetű akarat és lelkes hangulat, mind arról tettek bizonyosságot, hogy a vármegye és város megelégték a sok visszavonást, melynek a közügyek adták meg az árát — és egyesült erővel törekednek most arra, hogy itt egy irányban dolgozó olyan erős közszellem fejlődjék ki, mely feltudja venni a harcot a könnyen bekövetkezhető erőszakkal is.

A vármegye törvényhatósági bizottsága közgyűlésében megnyilvánult hangulat bizonyára alkalmas, hogy a sérelmekre lehetőségig a feledés fátyola egészen ráboríttassék, míg Székelyudvarhely város polgársága mai választásában megtalálta azt az embert, ki elődjének méltó utódja lesz fenn a törvényhozó testületben, s azokban a körökben, ahol a város előhaladásáról tehetnek.

Szóval a haladás iránti vágy, s a közelgő veszedelem előrevetett árnyéka összehozta, bölcs mérsékletre, előrelátó okosságra készítette a megye embereit, hogy így egyesült erővel megkezdhessük úgy politikai, mint gazdasági életünk megalapozását, vagyis készséges és biztos támaszkövéül szolgáljunk abban a nagy nemzeti harcban, mely mind jobban-jobban kidomborodik.

Mert kétségtelenül úgy van, hogy soha nem járt a nemzet hajója veszedelmesebb szirtekkel telerakott vizeken, mint éppen most. Bécs gög-jét és rosszakaratát türelmesen elviselni nehéz. Néha majdnem emberfölötti feladat. Borzasztóan nehéz és fárasztó az okos beszéd, a nyugodt magatartás, a mikor halmozott sértések és pimaszságok láttán az ember legjobban szeretne fölemelt ököllel rohanni az ellenfélnek, hogy földre teperje, megfojtsa, összetörje. De a belátás mégis azt parancsolja, hogy lemondjunk a felháborodásnak erről a fényűzéséről s a türelemben és az okosságban elmenve a végső határig, megkísértsünk mindent, hogy a bonyodalmat valahogy kibogozzuk a várakozó ország javára.

A ki szereti a hazáját, a ki aggódik a hazája sorsán, abban most uralkodó lesz az az érzés, hogy a kormány rudját csak azok a férfiak vezethetik, a kik három év óta összeforttak a közös munkában s a kik minden tekintetben a legméltóbbak és legképesebbek arra, hogy ebben a válságos helyzetben kellő súlylyal és tekintélylyel képviseljék az államot. De nemcsak ez az érzés lesz uralkodó bennünk. Ugy érezzük valahogyan itt künn a jó vidéken, a hol az eseményeket tisztább szemmel bírálhatjuk meg, mint benn a központban talán személyi okokból felidézett harcban elfogódott politikusok, hogy a három év óta szövetségben álló pártok nem bo-

molhatnak még most alkatelemeikre; a szövetséges pártoknak is ott kell állaniok a munkában és az egymás iránt való hűségben kipróbált vezérek mögött; a szövetséges pártoknak is át kell hatva lenniök attól a gondolattól, hogy az országrendezés feladata rájuk várakozik; hogy nem a parlament feloszlatására, nem arra kell törekedniök, hogy bomlott sorokban és külön jelszavakkal egymás ellen harcoljanak, hanem arra kell törekedniök, hogy egységes erővel, egységes hazafisággal, egységes bölcseséggel és a magyar államiság tudatából meritett egységes bátorsággal ők készítsék elő az új választást — még az esetben is, ha a kormány vezetését a korona csakugyan Kossuth Ferenczre is bizza — hogy nemcsak a nép akaratának, hanem a magyar nép akaratának legyen az a kifejezése; mely a magyar népnek ezzel a szuverén akaratával fogja kivánni, követelni Béctől, Ausztriától és a tatalomnak minden tényezőjétől az összes függőben maradt kérdések végleges elintézését.

Ha elkerülhetetlen, hogy az új alapokra helyezett választás törvénytervezete legközelebb az országgyűlés napirendjére kerüljön —: elkerülhetetlen az is, hogy valamennyi magyar képviselő közös munkába álljon a nemzet jövőjének, a nemzet szuverénításának megoltalmazására. Lehetetlen nem bizni abban, hogy minden magyar képviselő ismerni és vállalni fogja ráeső, rávárakozó kötelességét. Bármennyit beszéljenek is arról, hogy az önzetlenség nagy vonása hiányzik ebből a közéletből és a kapaszkodó önérdék a közélet hanyatlásáról, a jellem rovására már régóta tulteng a magyar politika hervadt berkeiben —: a fölemelkedésnek egy-egy megragadó példájával még ez a süllyedt és alantjáró korszak is szolgálhat nekünk. Abban a pillanatban, a mint a most folyó válság olyan fordulatot vesz, hogy a koalícióra hárul a választótörvény megalkotása és csak ez az egy feladat ez, — kétségtelenül az utolsó és a legnagyobb, — a mivel a mostani parlament foglalkozik: abban a pillanatban részünk lehet a versengő pártok fölemelkedésében. Magyarország képviselői bebizonyítják, hogy minden pártérdeket és minden személyes érdeket háttérbe tudnak szorítani, a mikor az ország érdeke, a nemzet érdeke, a nemzeti szuverénítás érdeke követel sürgősen elsőséget.

Szükséges az, hogy Magyarország képviselői felfüggeszék az egymás közt vívott harczokat és valamennyien döntő harczra egyesüljenek, hogy ezt a döntő harcot megnyerjék a magyar államiság javára. Udvarhelyvármegye közönsége meglátta a veszély nagyságát s bölcs, nemes, hazafias önfékezéssel táborába siet azoknak a vezéreknek, kik egyedül alkalmasok ki-vezetni az országot a kátyuból.

Válentsik Ferencz programbeszéde.

Székelyudvarhely, jun. 26.

Székelyudvarhely választó közönségének egy hangulag kikiáltott képviselője, Dr. Válentsik Ferencz a múlt vasárnap tartotta meg programbeszédét a város választópolgárságának jelenlétében.

A gyűlést Soó Gáspár nyitotta meg, mely után Dr. Válentsik Ferencz a következőket mondotta:

Tisztelt polgártársak! Csalódnak kik azt hiszik, hogy a függetlenségi eszméknek mai térfoglalása, a függetlenségi gondolatnak, a magyar politikai közéletben való hatalmas praedomináló ereje, egy pár lelkes, bátor agitator kitartó munkájának eredménye. Valami, szóval kimondhatatlan, delejes áram, mely mindig ott lappang minden igaz magyar ember szíve mélyén, vitte végbe ezt a processust, s idézte elé a legkiválóbb és legegyszerűbb ember elméjében azt a forrongást, mely a dolgoknak új rendjére vágyott.

Megindult egy mozgalom, eleinte csak kevés ember érezte az energiát felfokozó erejét. Utóbb, de már tüneményszerű gyorsasággal ez a mozgalom kialakult s elkezdődött az előre nyomulás az előretelődés egy ma még befejezetlen valami egy végnélkülinek tetsző nyugtalanság, békétlenség, melynek nyomán a sokáig szunyadt alkotó ösztön szinte felelmetes erővel támadt fel. Ez a mozgalom előállott, ma már elháríthatatlan és lehetetlen, hogy ne legyen. S jól van ez így. Ha ma zavaros is politikai életünk, ha sötétben kell is tapogatóznunk, ha a hazafiúi aggodalmakkal elteltlen kell is keresnünk a kivezető utat, mégis úgy tudjuk és úgy érezzük, hogy erre a megújulásra szükség volt. Viharra van szükség, hogy megtisztuljon a levegő, s amint a természet megdönthetetlen örök törvénye, hogy eső után a hegyi pataknak a mélységbe kell lerohannia, akkép meg kell most indulnia a független szabad Magyarország kiépítési folyamatának. A függetlenségi eszme táplálásánál tehát első sorban is abból kell kiindulnunk, hogy most egy történelmi esemény játszódik le előttünk: hogy mi valamennyien az eseményekkel és törekvésekkel egyetemben a történelem ama nagy processusai egyikének közepette állunk, melyek elementaris erejükkel keritik hatalmukba az emberi dolgokat és az államokat is, s a melyeket rövidlátó korlátoltsággal tagadni ép oly helytelen, mint ellenük hiábavaló eszközökkel harcolni.

Téves balhiedelem azt hinni, hogy a felébredt függetlenségi törekvéseket akár erővel, akár az opportunitás szemfényvesztő indokaival, akár mesterséges eszközökkel visszazorítani lehetséges. Ha a lefolyó víz elé gátat emelünk, nem arra kényszerítjük, hogy visszafelé folyon, hanem arra, hogy a gátat szétrombolja.

És szét fogjuk rombolni a gátakat, el fogjuk háritani az akadályokat, mert erre az első lépés már megtörtént.

Ebben találok meg a függetlenségi eszme elterjedésének okát, s ép azért, mint már volt szerencsém mondani, telítve vagyok a függetlenségi eszmék diadalába vetett hittel és bizalommal, s az erős elszánt megalkuvást nem tűrő küzdelemakaratával.

Ugy mondják azonban, hogy aki az örökös harcot hirdeti, az nem akarja igazán nemzete boldogulását. A meddő közjogi harczok különösen közgazdasági téren kizárják a produktivitást. Már pedig szabad és független nemzet csak gazdag és jólétnek örvendő országban lehet. Az éhes gyomor nem lelkesedik, hanem szitkozódik. Ott, a hol a nép kíván dorolni kénytelen, hogy külső országok idegen levegőjében, szakítva mindazzal, és nélkülözve mindent, mi

szíve és lelkének valaha kedves volt, türve megalázást, testi nyomort és lelki szenvedést, s keserves munkájának félretett filléreit haza küldözgeti, hogy itthonmaradt földjének terheit törlesztgesse; ott hol a földmives viszonyait az állandóság jellegével be nem rendezheti, mert ha ma van vagyoni egyensulya, szép marha állománya, holnap a rossz időjárás, a kamatoknak mesterségesen előidézett megdrágulása már az egyensulyt felbillenti, hol egy májusi esőnek kimaradása, nemcsak a földmives, hanem az iparos és kereskedő osztályokat is a tönk szélére juttatja, s hosszú évek szorgalmas munkájának apró fillérenként félrerakogatott fölöslegét egyszerre tönkre teszi, — ott tisztelt polgártársak igazi erős izmos vagyonosodásról beszélni nem lehet.

Ámde miért van ez így? Apró segítségek a bajt el nem enyészetik.

Ha az állam vetőmagvakat osztogat, ha takarmány szükség idején olcsóbb és jó takarmányt szerez, ha megtanít a gépek czélszerű használatára, s rászoktat a belterjesebb gazdálkodásra, ez mind nagyon szép és üdvös és hasznos dolog, de mind csak a pillanatnyi szükségnek való ideig óráig tartó segítség.

Ez közgazdaságunkot még fellendíteni nem képes. Mert ha a szegény gazda ember állami segítséggel, olcsó pénzen 600 koronáért hitelben 7% kamatozással felvett pénzen megszerzett tehenét a takarmányszükség miatt 100 koronáért kénytelen eladni, akkor az állami segedelem a teljesen jóhiszemű és okszerű segítségi mód mellett, sem sokat ért. Mennyivel többet ért volna, minden drága pénzen vett állami segedelem helyett, egy kis takarmánykiviteli tilalom, vagy ha elzárhattuk volna határainkat az olcsó marha beözönlése elől, mikor ezt érdekeink így kívánták, hogy így saját marháink árának stabilitását biztosíthattuk volna.

Az egyedüli gyökeres orvoslási mód, csak a vámsorompók felállítása az önálló vámterület megteremtése, s ez által hazánkban, a nagyipari és kereskedő államok sorába való diadalmas bevonulása. (Igaz! Ugy van!) Nyersterményeinknek itthon kell piacot teremteni, fölöslegünket itt kell értékesíteni.

A mig nyersterményeinket úgy a mint az Isten teremtette vagyunk kénytelenek átengedni fejlettebb iparu államoknak, hogy azokat vagy feldolgozva háromszoros áron újból visszavásároljuk, megfizessük azt a munkát, melylyel az Amerikába kivándorló fölös munkaerőnk foglalkoztathatjuk, s mig az Ausztriával való kapcsolatunk kizárja a külföldön való önálló érvényesülésünket és előnyösebb, jobb, a mi viszonyainknak inkább megfelelő összeköttetések keresését, mig a nagyhatalmi állás folyton fokozódó igényeit kell pénz és véradóban kiizzadnunk, anélkül, hogy az ebből folyó előnyökben is teljes mértékben részesülhetnénk, mig milliókat kell áldoznunk a közös udvartartás költségeire, a melyekből alig foly hozzánk valami, mig a közös hadsereg felszerelése arzenáljai, hajógyarai a magyar nép fáradságos munkájával szerzett filléreiből egy ellenséges indulatu nép gazdasági fellendülésére nyujtanak biztos alapot, addig gazdasági fellendülésről nem beszélhetünk. Nekünk arra kell törekednünk, hogy legyen önálló vámterületünk, hogy urai legyünk a saját sorsunknak, hogy szükségleteink kielégítéséről magunk gondoskodhassunk.

Ezek után ismerteti az önálló bank körül most folyó harcot.

Tárgyilagos higgadtsággal sorolja fel az önálló bank megvalósítása ellen szóló érveket, de ezekkel szemben rámutat arra az óriási előnyre, mely abból származnék ha nemzeti önállóságunk és teljes függetlenségünkhöz az önálló bank révén csak egy lépéssel is közelebb juthatnánk. Rámutat arra, hogy a közelmúltban jó szomszédaink mikép akadályozták meg nemcsak új értékek emissioját, de a már forgalomban levőket is mikép dobták egyszerre a piacra, ezek értékét mesterségesen lenyomták és az olcsó jelzálogkölcsönök adását hosszú időre lehetlenné tették. És ekkor nem volt, ugymond, önálló nemzeti bankunk, mely a fajszeretet nemes melegétől áthatva, tisztán és kizárólag a magyar nemzeti érdekek védelmére szívtetett volna.

Ezen okfejtés nyomán az önálló bank hívének vallja magát, s ennek a nagyobb megrázkódtatások lehető elkerülésével járó megvalósítására teljes erejéből törekedni fog.

Beszéde továbbbi folyamán hangsulyozza, hogy hatalmi kérdések csak erőre támaszkodva oldhatók meg. Nekünk egyedüli erősségünk, törvénykönyvünk, történeti múltunk, az a hivatás, melyet számunkra a gondviselés a nemzetek családjában kijelölt, s az

ősi alkotmányukhoz való törhetetlen erős ragaszkodás. Hanem azért elcsüggednünk, a harcot feladni, vagy a nemzet gyengesége és erőtlenségét hirdetni nem szabad. A mi ma hiányzik, az összetartó erős, bátor önfeláldozó, s talán évtizedekre is kiható munkával még megszerezhető. Csak arra kell törekednünk, hogy a saját pénzünk és vérünkön fenntartott hadseregünk érzelmi világát a magunkéhoz hasonlóan átalakítsuk, meg kell értenie ennek a hadseregnek és a hadsereg minden egyes tagjának, hogy ők nem egy kiváltságos osztály tagjai, hanem a magyar állam felfegyverzett hivatalnokai, részesei a mi dicső történelmünknek és részesei a mi dicső és magaslatos nemzetfenntartó hivatásunknak.

El kell jönnie azoknak az időseknek, midőn az alkotmányra felesküdt katonaság, szívében érzett és önként jövő nemeshüvellettel, nemcsak a küllellenség ellen nyujt védelmet, hanem alkotmányos szabadságunknak is legerősebb biztosítója lesz.

El kell jönnie azoknak az időseknek, mikor a magyar honvédség a nemzet méltóságát és souverainitását képviselő országgyűlés szétkergetésére kapható nem lesz.

S ha ezek az idők eljöttek, akkor beteljesül lelkünk vágyódása, életünk legszebb reménye, mert meg lesz az önálló magyar hadsereg. Erre munkálni, ezért meghalni, ha kell nemcsak egy országgyűlési képviselő, hanem a nemzet minden igaz, hü fiának legszentebb kötelessége.

Ezekben jelezte azokat az elveket, melyek pártállását megszabják.

Majd rátért azon irányelvekre, melyeket jövőendő képviselői pályáján követni ohajt.

Jól tudja, hogy a képviselői állás nemcsak dísz és kitüntetés, hanem terhes kötelességekkel is jár. Ezeket a kötelességeket vállalja és egész munkaerejével igyekezni fog teljesíteni.

Gyenge tehetségéhez mérten főszlyt fog fektetni arra, hogy tisztán lásson, a dolgoknak valódi mivoltát és lényegét megérteni és felfogni, s gondolatait tisztán érthetően kifejezni is képes legyen. Éveket töltött közéleti munkával s itt szerzett tapasztalatait úgy kívánja értékesíteni, hogy hozzájárulásával csak oly okos és bölcs törvények legyenek alkothatók, melyek nem hangzatos jelszavakat visznek át az életbe minden meggondolás nélkül, hanem a nép jól felfogott igaz érdekeit lesznek hivatva előmozdítani. A mi ideje képviselői hivatásának teljesítésétől fennmarad, azt itt e városban akarja eltölteni, s részt kíván venni a közélet minden megnyilvánulásában.

Társadalmi téren, az ugyanazon szellemtől áthatott, ideális nemes és nagy czélokért küzdő, azonos érzelmű, s minden válaszfalat lerombolni képes közszellem kifejlesztésén fog munkálni.

A városi életben teljesíteni fogja, mint eddig is teljesítette, ellenőrző és segítő hivatását, s a vármegye és város vezetőségével teljes egyetértésben, minden erőt egyesíteni kíván, hogy elhanyagolt közérdekeink erősebben legyenek felkarolva.

Beszédét azzal végzi, hogy bizik a nemzet jövőjében, reméli teljes függetlenségünk kivívását, mert nem hiszi, hogy annyi vér a mennyit ontottunk, annyi könny a mennyit elsirtunk, s annyi kin és gyötrelme, mennyit elszenvetünk, a maga áldásos gyümölcseit meg ne teremje. (Hosszantartó lelkes éljenzés)

A vármegye házból.

— Udvarhelyvármegye rendkívüli közgyűlése. —

Székeljudvarhely, jun. 24.

A mi már hetek óta izgatja Udvarhelyvármegye közönségét, a mai napon tartott vármegyei közgyűlésen alig háromnegyed óra alatt eldőlt. Udvarhelyvármegye törvényhatósága a mára összehívott rendkívüli közgyűlésén megmutatta, hogy ha arról van szó, hogy igazi érdemeket jutalmazzon, felül tud emelkedni a hétköznapi kicsinyesség és személyeskedés korlátain. Daczára szorgos nyári munkának, a törvényhatósági bizottság tagjai a vármegye minden részéből igen nagy számban gyülekeztek össze s már a kora reggeli órákban tarkállott a város a mezei hadaktól. Kisebb nagyobb csoportok álldogáltak a járdák szélén és csendesesen tárgyalták, hogy itt nem szabad krajkázárokodni, mert ez nem volna méltó a törvényhatóság méltóságához s rövid fél óra leforgása alatt kialakult a közvélemény: hogy dr. Válersik Ferencz tisztii főügyész a nemzeti ellenállás alatt

tanusított hazafias magatartásáért annál inkább jutalmazni kell, mert az udvarhelyvármegyei ellen állásnak tisztviselő létere ő volt a lelke és vezére.

A vélemények ebben igen rövidesen megegyeztek s ha hangzott is fel itt ott igen szorványosan ellen vélemény, az inkább formai okokból történt. A nagy többség s maga a törvényhatóság is arra a helyes állapotra helyezkedett, hogy dr. Válersik Ferencz kiváló érdemeit és izzó hazafiságát honorálni kell s ezt olyan formában tette meg, hogy a közgyűlés napját Válersik Ferencz méltán fogja a legszebb emlékei között őrizhetni. A gyűlés lefolyásáról részletes tudósításunk a következő:

Pontban tizenegy órakor foglalta el helyét az az emelvényen dr. Sebesi János alispán és a közgyűlési termet teljesen megtöltő megyebizottsági tagok feszült várakozása és figyelme közben a főispán meghívására küldöttséget kért kiküldeni.

Ugron Ákos főispán, a közgyűlést megnyitván, legelőször a nem régen elhunyt Solymossy Eadre orsz. képviselőt parentálja el. Szomorú kötelességet kell teljesítenem, ugymond, mikor a közgyűlést arra kérem, hogy elhunyt kiváló tagtársunk halála feletti részvételnek jegyzőkönyvileg adjon kifejezést s ezt kivonatban közölje az elhunyt özvegy édes anyjával.

A közgyűlés a főispán indítványát egyhangú helyesléssel fogadta el.

Ezután dr. Keith Ferencz vármegyei tiszteletbeli főjegyző emelkedett szólásra, hogy ismertesse a közgyűlés tulajdonképpeni tárgyát: dr. Válersik Ferencz vármegyei tisztii főügyész nyugdíjaztatási iránti kérését.

Először a kérést olvasta fel, majd a hozzácsatolt orvosi véleményeket dr. Lengyel József vármegyei tisztii főorvos és dr. Grosz Emil budapesti egyetemi orvostanár véleményét. Azután a nyugdíj választmány javaslatát ismertette, mely a beadott orvosi vélemények alapján a kérés elutasítását javasolta. Végül az állandó választmány javaslata következett, mely a közgyűlésnek a nyugdíjazást javasolja.

Az állandó választmány javaslata után zajos éljenzés hangzott minden felől s „megadjuk a nyugdíjat“ „egyhangulag megadjuk“ kiáltások.

Dr. Gyarmathy Dezső országgyűlési képviselő emelkedett szólásra ezután s beszéde elején mindjárt kijelentette, hogy az állandó választmány javaslatát nem fogadja el. Ő a nyugdíjaztatási kéréseknél mindig két okot keres a nyugdíjaztatáshoz. Egyik a legkevesebb 10 évi szolgálat, másik az illető munka-képtelenségének orvosi megállapítása. Dr. Válersik Ferencznel, a nyugdíjaztatásnak csak egyik kelléke van meg, a 10 éves szolgálat, a másik hiányzik. A tisztii főorvos véleményét nem tartja olyanoknak, hogy annak alapján a nyugdíjaztatást ki lehetne mondani. Kolumbán Lajos, olaszteleki gazda volt a második szónok, sem a saját, sem pedig megbízói nevében nem fogadhatja el az állandó választmány javaslatát, mert a nyugdíjaztatás újabb pótdadó emellessel járna s ő ilyenhez hozzá nem járulhatna. Elismeri dr. Válersik Ferencz nagy érdemeit, meghajlik tudása, hazafisága előtt, hiszen egy politikai tábor hívei, de nyugdíjaztatásához nem járulhat hozzá.

Szabó Ferencz mészáros, az állandó választmány javaslatát védi, mert ha Damokos Andor volt alispánnak, ugy mond, nyugdíjat adtunk, miért ne adnók meg az olyan embernek, a ki erre mindenképpen érdemes. (Ugy van, helyes.)

Mátéffy Domokos pénzügyi titkár szép beszédben méltatja dr. Válersik Ferencz tisztii főügyész érdemét. Nem arról van itt szó ugymond, hogy az orvosi vélemény tulajdonképpen mit mond, mert Válersik Ferencz nagy tudásával, ernyedetlen szorgalmával, de különösen férfias és bátor magatartásával a nemzeti küzdelem idején minden képpen reá szolgált a nyugdíjra, hiszen azon véletlen szerepsén kívül, hogy a nemzeti ellenállás idején a vármegye főispáni székében nem egy a zempléni és abauji basákhöz hasonló egyén ült, Válersik dr. törvénytudásának és lelkes hazafiságának köszönhetjük, hogy itt rendtelenségek nem fordultak elő. Ennek a vármegyének joga van arra, hogy büntessen vagy jutalmazzon s egy percig sem habozhatik ha arról van szó, hogy egyik legérdemesebb fiának izzó hazafi ágát honorálja. (Lelkes éljenzés és taps.)

Hadnagy Mihály korondi plebános: 21 éves közéleti szereplése alatt soha semmiféle közügyben személyes szimpátia vagy antipátia sem vezette és soha sem a szereplő egyéneket, hanem magukat a dolgokat mérlegelte. Kolumbán Lajos szavaira kíván reflektálni, a kivel hosszú éveken át egy politikai táborban küzdött. Ő ugyanis ugy a maga, mint megbízói nevében is megszavazza a nyugdíjazást, és meg

van győződve róla, hogy a Kolumbán megbízói is helyeselnék eljárását; mert itt egy velünk egy táborban küzdött férfi érdemeinek méltánylásáról és arról van szó, hogy ezáltal ezt a férfit éppen nemzetünk erősítésére egy új körbe állítsuk oda. Örömmel szavazza meg az állandó választmány javaslatát. (Helyes, úgy van, nyugdíjazzuk! kiáltások.)

Dr. Sebesi János alispán: neki mint a vármegye első tisztviselőjének hivatalos esküjéhez mérten kötelessége a törvény és szabályrendeletek által előirt uton haladni s ezért az állandó választmány javaslatát nem fogadja el s a nyugdíjaztatást a maga szempontjából nem tartja helyesnek; de nem szavazná meg a vármegyei nyugdíjalap szegénysége miatt sem. Am ez neki egyéni meggyőződése, de ennek követésére sem a közeli napokban nem igyekezett reá beszélni senkit, sem most nem kapacitálja hiveit, azt különben azt hiszi felesleges is kijelenteni, hogy hivatalos hatalmát sem használta arra, hogy azzal a nyugdíjaztatás ellen korteskodjék s a ki őt ismeri, ilyen nem is tételez fel róla. Ő közgyűlés bölcs belátására bizza az ügyet.

Soó Gáspár: Meghajlik a vármegyei főorvos szakértelme és tudománya előtt, s orvosi véleményét mint laikus, nem óhajtja bírálat tárgyává tenni. Ám éppen a főorvosi vélemény alapján szavazhatja meg a közgyűlés a nyugdíjat egész nyugodt lelkiismerettel; mert az orvosi véleményben az áll, hogy a tisztifőgyógyász által nyugdíjaztatása érdekében felhozott betegségek időnként munkaképtelenné teszik a tisztifőgyógyászt. Már pedig egy olyan fontos állás betöltése, mint a minő a főgyógyász, teljes munkaképességű embert kíván s így az állandó választmány javaslatát nem csak maga fogadja el, hanem annak elfogadására kéri a törvényhatóságot is. (Helyes, úgy van! Elfogadjuk! kiáltások.)

Ugron főispán miután szólásra nem jelentkezett senki, a vitát bezárja s felteszi a kérdést, hogy az állandó választmány javaslatát elfogadja e a közgyűlés?

A megyei bizottsági tagok tulnyomó többsége a nyugdíjazást kimondotta s alig maradt egy-két bizottsági tag ülve, mikor a főispán azokat felállításra szólította fel, a kik a nyugdíjaztatást kívánják.

A törvényhatóság tehát Dr. Válcstik Ferencz tisztifőgyógyászt 11 évi szolgálat után 24% nyugdíjjal nyugdíjazta s nyugdíja 6000 korona törzsfizetés után 2560 korona összeget tesz ki évenként.

HIREK.

Székelyudvarhely, június 27.

Egyről-másról.

— Az izlés. —

Az izlés változása talán soha sem volt oly gyors és szembeszökő, mint az utolsó két évtized alatt. Ha csak a társadalmi érintkezés hangját vizsgáljuk, bizonyos szomorú csodálkozással nézünk körül. Mindnyájan kissé Ripp van Winklének érezve magunkat. Az öregedés, sőt bizonyos mértékben az együgyűség jele, ha valaki állandóan ama bizonyos régi, jó időköt emlegeti. A mi jó volt a nagyapámnak, az nem egész bizonyosan jó nekem. Korlátolt lélek az, a ki hiába él egy, nagy, mozgó, lüktető kultúra közepett. Ha valaki egyáltalában nem bír a megváltozott viszonyokkal számolni, akkor inkább benne van a hiba, mint a viszonyokban. Anatole France egyik alakja, egy hetven éves öreg ur, panaszkodik, hogy nehezen megy föl az emeleten: mert mostanában nagyon rosszul építik a lépcsőt. Bezzeg ötven évvel ezelőtt milyen fűrgén fölzaladt, mert akkor becsültebb, jobbak voltak az építómesterek. Valljuk meg mindnyájan, hasonlítunk e szeretetreméltó öreg urhoz. Az ember nem szívesen ismeri el lába rossziaságát, míg a lépcsőt és az építómestereket szidhatja.

Ezek után pedig engedjétek meg nekünk, hogy mély szomorúsággal szóljunk néhány szót az izlés hanyatlásáról. Nem is beszélünk arról, hogy az irodalomban milyen kevésbé deczens a hang. Végre is a finomság nem önczél. Mindent meg lehet írni, a mi igaz, ámde nem minden durvaság igazság is egyben. Sőt mintha a hibák a tulzásban mindig találkoznának, a tulmerész, tulon tul erős írók, éppen olyan hamar tévednek képtelenségekbe, mint azok, a kik finomkodtak, érzelegetek, andalogtak... Ime vegyük az egyik legnagyobb alakot: Zolát. Az ő tulontulmerész dolgai kezdenek naivsággokká, gyermekességekkel válni. Mikor föllépett, mindenkit megdöbbentett merészsége, most, dolgait olvasva, igen is romantikus írónak tetszik előttünk, ki fölött elrobogott az idő. A mi benne igaz, maradandó, az teljesen

független irányától. Az, maga a tiszta írói intellektualitás.

Az irodalmat hát hagyjuk most. Az, a mit tulmerész és obszcén és mértéktelen benne, az nem komolyabb baj, mint hajdanában nálunk a Petöfi utánzó betyárkodása volt. Hogy azonban a tásaság hangja, érintkezési módja, egymással való viszonya megváltozott, azon már lehet elmélkedni, mert ez már igen komoly dolog.

Csak a két nemnek egymással való viszonyát kell néznünk. Igen helyes, modern és észszerű az a pedagógia, mely a fiut és leányt minél közelebb igyekszik egymáshoz hozni. Mert minél inkább megismerik egymást, annál inkább pusztul a hazug romantika, az érdekeskedő, ostoba titokzatosság. Nő és férfi ne izgató rejtelem legyen egymásra nézve, hanem jóakaratu ismerős, bészületes barát s ha a sors úgy hozza magával: hűséges, igazi élettárs. A megfejtethetlen szfiokek ideje lejárt. A nő épp úgy ember akar lenni, mint a férfi. A férfi, a jóra való, intelligens férfi, mit sem respektál hamarabb és szívesebben, mint ezt a törekvést, ha látja, hogy ez a szándék komoly és jóhiszemű. A két nem nyíltan áll egymással szemben s ez igen helyes. A mi elszomorító és megdöbbentő, az, hogy a közeledéssel és barátokzással valami léha, frivol hang kapott lábra, úgy az ifjúságnál mint az érettebb társaságban. Témák, melyek eddig jó társaságban soha se fordultak elő, most napirenden vannak. Ezek a témák nem annyira az erkölcsöt, mind a józólést sértik. Mindenkre jellemző, hogy mi érdekli, mi foglalkoztatja? A mai modern társaságot, főként a botrányos szenzáció érdekli. A témákkal együtt jár a hang szabadsága, vagyis inkább szabadoossága. Régente nemcsak a testre, de a lélekre is díszes, ünneplő ruhát vettünk, ha társaságba mentünk, ma még a házi kabátot is ledobjuk, mert az érdekesebb, modernebb, elmésebb, a ki minél fesztelenebbül fejezi ki nézetét, a lehetőleg fesztelenebb témákon. Mi ez? Őszinteség, vagy czinizmus? Én azt hiszem, inkább az utóbbi. Ha valaki ruha nélkül jelenik meg nyilvános helyen, azt nem őszinte embernek hívják, hanem szemérmetlennek. Én azt hiszem, a lelki szemérem is van olyan fontos, mint a másik. Nem tekintve azt, hogy mint mondottuk, semmi sem olyan jellemző valakire, mint az, hogy miben találja gyönyörűségét. Ha valaki, akár férfi akár nő, a szabadabb és liberálisabb időt arra használja, hogy obszcénitásokat beszél és hallgat, az csak önmagának állit ki egy igen szomorú szegénységi és izléstelenységi bizonyítványt. A durva és izléstelen hang egyre jobban hódít, csak tessék megfigyelni a divatos, modern társalgás hangját, mely most férfi és nő között folyik. A közelebbi érintkezésben nem a nő diszponált, nem ő tette finomabbá, nemesebbé a férfit, hanem inkább ő fogadta el annak durvább hangját. Miért? Mert új s érdekes volt számára. A nőt eddig megillető tartózkodásról, hódolatról lemondott, odáig pedig még nem tudott jutni, hogy mint ember szerezzen magának tekintélyt, tiszteletet és becsülést. Mikor tudja ezt majd magának megszerezni? Mikor lesz elég erős arra, hogy az angyalt, a virágot megillető hódolatról lemondva, mint erős, becsületes talpig ember vivja ki a férfi becsülését, bizalmát és tiszteletét? Ki tudja? Mi most az átmeneti, kaotikus időköt éljük s ez semmin sem látszik meg annyira, mint az izlés változásán, vagy mondjuk ki őszintén, — az izlés durvaságán.

Kossuth miniszter távirata. A tegnapi választás eredményéről Kossuth Ferencz miniszter, a függetlenségi párt vezére értesülvén, a következő táviratot intézte Dr. Válcstik Ferencz képviselőhöz:

Tisztelt barátom! Szívemből örvendek megválasztatásodnak és legmelegebben üdvözöllek.

Kossuth.

Just Gyula köszönete. Dr. Válcstik Ferencz országgyűlési képviselő programbeszédének megtartásakor a választó polgárság táviratilag üdvözölte Kossuth Ferencet, a függetlenségi párt elnökét, mint Just Gyulát, a képviselőház elnökét. Just a következő — Soó Gáspárhoz intézett levélben köszönte meg a figyelmet:

Igen tisztelt elnök Ur!

Szíves üdvözlétüket melegen köszönöm. Örömmel látom, hogy a székelyudvarhelyi kerületben most lefolyó választói küzdelmet a kerület polgársága nem csupán a helyi szempontok szerint mérlegeli, hanem arra is megragadja az alkalmat, hogy bizalmával és szavazatával gazdasági függetlenségünk ügyét mozgítsa elő.

Budapest, 1909. június 22-én.

Tisztelettel: Just Gyula.

Dr. Válcstik Ferencz képviselő.

— Egyhangú választás. —

Székelyudvarhely város választópolgársága tegnap nyújtotta át Dr. Válcstik Ferencznek a város mandátumát. Keresetle, egyszerű, de bensőségteljes ünneppé avatta e formalitást az a bizalom, mely abban megnyilvánult. A város polgárságának választása önkéntelen esett Válcstik Ferenczre, mivel az ő közéleti szereplése, a város, a vármegye érdekei előmozdításában kifejtett tevékenysége, az a buzgóság, mellyel a közügyek iránt mindenha viseltetett, spontán elismerést váltott ki a nagy közönségnél.

Nem a kortes érdemeket jutalmazta e polgárság tegnapi egyhangú választásában, nem úgy hullott az ölébe a mandátum, — hanem egy évtizedes becsületes munka termette meg gyümölcsét. Bizalommal néz a város polgársága Válcstik Ferencz képviselőjére, mivel úgy tudja, hogy ő benne meg van mind az erős kitartás, politikai és erkölcsi suly, képesség arra, hogy eredményesen tudja e város érdekeit képviselni; akinek buzgalmától, erélyétől joggal lehet sikert várni.

A választási eljárást Dr. Solymossy Lajos választási elnök pont 8 órakor nyitotta meg. A kitűzött fél órai várakozási idő után az egybegyűlteknél jelentette, hogy más jelöltre ajánlat, mint Dr. Válcstik Ferenczre, nem adatott be, melynél fogva őt egyhangulag megválasztott képviselőnek jelentette ki. A polgármester elnöke mellett, mintegy 100 tagu küldöttség ment le Válcstik után, hogy a mandátumot átvegye. A felérkezett képviselőt a terembe érkezetekor zajos óvációval fogadták, melynek elcsendesedése után Dr. Solymossy Lajos vál. elnök átnyújtotta az aktusról felvett jegyzőkönyvet.

— Egy éve sincsen — úgy mond — hogy e helyen a polgárság átadta annak a férfinak mandátumát, ki lelke egész melegevel dolgozott ő érte. A gondviselés azonban elszólitotta innen közülünk, s halála bár nagy megdöbbenést keltett, a város polgársága újra képviselőről kellett gondoskodjék. A kibontott 48. as zászlóra a te nevedet irták fel, mert benned hiszik feltalálni azt, ki e várost méltóan fogod képviselni. Programbeszédéből ismerjük azt az irányzatot, melyet képviselni fogsz, és mi megnyugsunk a te akaratérődben és tudásodban, mivel lelkiismereted szerint a legjobban fogsz eljárni és a haza érdekeit minden körülmények közt mint igaz magyar ember fogod szíveden viselni; szülővárosod, és e vármegyét híven fogod szolgálni. Ezen tudatban nyujtom át Székelyudvarhely város mandátumát.

Válcstik Ferencz: Mikor átveszem e megbízó levelet, úgy érzem, hogy az mázsás sullyal nehezedik reám. Nem tudom, hogyan köszönjem meg azt, de csábos ígéreteket átvételekor nem teszek. Ez ünneplés pillanatban Baross Gábor mondása jut eszébe, ki miniszteri széke elfoglalásakor a nála tisztelgő tisztviselőknak csak ennyit válaszolt:

— Három szót mondok: *Uraim dolgozni fogok!*

E perczen uraim, barátaim, én sem tudok egyebet mondani. Nem tudom képes lesz-e elődöm nyomdokain haladni, de hogy igyekezni fogok elsajátítani azokat a meleg érzelmekeket a város polgársága iránt, ígérhetem. Teljes erővel azon lesz, hogy e városert dolgozzon, s ezen ígéretéről megfedekezni soha sem fog. (Lelkes éljenzés.)

Ezután a városháza balkonjára ment, ahol a nagy számban egybesereglett választópolgároknak megköszönte a bizalmat és a programbeszédében leszögezett elvek buzgó, törhetetlen harcosságának ígérkezett. A polgárság ütőerén kívánja kezét tartani, s annak érdekeit kívánja szolgálni. (Hosszan tartó éljenzés.)

Az új képviselő este a választó közönség tiszteletére vacsorát adott.

Személyi hir. Csiky Lajos a Ferencz József-rend lovagja, debreczeni ref. theologiai akad. tanár, a reform. kollegium érettségi vizsgálatának kormánybiztosa, f. hó 22-ikén Székelyudvarhelyre érkezett. A tevékeny, kiváló férfiú tiszteletére ma este a Koronkay-kertben estélyt rendez az érettségit tett ifjúság, melynek különös érdekességet és fényt éppen a kormánybiztos beszéde kölcsönöz.

Ravasz Árpád sikere. Ravasz Árpádot, ki a székelyudvarhelyi reform. kollegiumnak volt tanára egy pár évvel ezelőtt a budapesti reform. főgimnáziumhoz rendes tanárnak választották meg. A fiatal, tehetséges tanárt most ezen intézet igazgatójává választotta meg a budapesti reform presbiterium. A szép haladás fényes elismerése Ravasz Árpád tudásának.

Sz. 1866/909. adó.

Hirdetmény.

Tudomásra hozatik, hogy a f. évi III-ad oszt. ker. adó kivétési lajstrom mai naptól fogva a városi adóhivatalnál 8 napi közszemlére ki van téve, hol adózók által a hivatalos órák alatt megtekinthető s az esetleges felelősség ugyanazon idő alatt beadható.

Székeludvarhely város adóhivatala, 1909. június 27-én.

A polgármester megbízásából.

Simó, pénztárnok.

Sz. 165—1909. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alólírott bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a oklándi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 154/1. számú végzése következtében dr. Váró Géza ügyvéd által képviselt Szöllösi Samu udvarhelyi lakos javára 4019 kor. 95 fill. s jár. erejéig 1909. évi április hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2758 kor. 2 fill.-re becsült következő ingóságok, u. m.: üzlet berendezés, árucikkek, italok, házbutorok és más ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírósnak 1909. évi V. 126/2. sz. végzése folytán 4019 K. 95 fill. tőkekövetelés ennek 1909. évi április hó 1 napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 70 korona 3 fillérből biróilag már megállapított költségek erejéig, Peteken alperesnél leendő megtartására 1909. évi július hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Oklánd, 1909. június 16-án.

Pollák Ignác, kir. bir. végrh.

Sz. 370—1909. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alólírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a székelkeresztúri kir. járásbírósnak 1909. évi V. 252/1. sz. végzése következtében dr. Gombos János székelkeresztúri ügyvéd által képviselt Marosvásárhelyi koronás szövetkezet javára 210 kor. s jár. erejéig 1909. május hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 2480 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 garnitúra butor, 1 zongora, 1 ebédlő kredenz, 1 szőnyeg, 1 sifoner és többféle házi butorok, 2 ló, 1 kocsii nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a székelkeresztúri kir. járásbírósnak 1909. évi V. 252/2. számú végzése folytán 210 korona tőkekövetelés, ennek 1908. évi augusztus hó 3. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 105 kor. 96 fillérből biróilag már megállapított költségek erejéig, Szentábrahám községben alperes lakásán leendő megtartására 1909. július hó 5-ik napjának, d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságokat az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alól is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Székelkeresztúr, 1909. június 13-án.

Szalontai Albert, kir. bir. végrehajtó.

Sz. 224—1909. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Nagyvárad városi kir. járásbírósnak 1909. évi Sp. II. 148/1 számú végzése következtében dr. Kaufmann Gyula ügyvéd által képviselt Jungreis és Veisz nagyváradai cég javára 6 K, 183 K 19 fill. s jár. erejéig 1909. évi május hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 2758 kor. 2 fill.-re becsült következő ingóságok, u. m.: üzlet berendezés, árucikkek, borok, pálinkák és házbutorok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírósnak 1909-ik évi V. 160/2. számú végzése folytán 6 és 183 kor. 19 fill. tőkekövetelés és eddig összesen 47 K 53 fillérből biróilag már megállapított, költségek erejéig, Peteken alperesnél leendő megtartására 1909. évi július hó 7-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklánd, 1909. évi június hó 16-án.

Pollák Ignác, kir. bir. végrh.

Sörivő

Közönség figyelmébe!

A jó hírnévben álló Kőbányai Első Magyar Részvény Sörfőzde egy új minőségű sört foz

„Tavaszi Részvény Sör“

név alatt, amely az összes külföldi sörök minőségével versenyez. Ezen sörnek a helybeli piacon poharankénti kimérese **kizárólagosan** nálam van vásár- és ünnepnapokon. — Kiváló tisztelettel

Sükösd Miklós
vendéglős.

Védjegy: „Horgony“

**Aliniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

egy régiónak bizonyult háziszert, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult községünk, oszónál és meghűléseknél, bedörzsölés-keppen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossággal legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjegyvel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K 2.— és úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany oroslánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Mindennapi szétküldés.

Fogorvos Perl József**American Dentist helyben megérkezik.**

Elvégez minden fogorvosi műtéteket, u. m. foghuzás teljes érzéketlenítéssel, arany és más töméseket, a fogak és teljes fogsorok szájpadlás nélkül, arany és hidmunkákat. Lakása Budapest-szálloda 2. szám. Rendel. délelőtt 9—12-ig, délután 2—5 óráig.

Figyelem!

Szölbóltványt, szölbóvesszót ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem kér! Gyökeres oltványok ezre 140 K. Delaware * ezre 100 korona. *

**Czim: Szigártó Nagy Mihály,
FELSŐSEGESD, Somogy megye.**

24—25

Homoród-fürdő vendégeinek figyelmébe

GYARMATHY ÁKOS fűszerkereskedő **július 1-ével** Homoród-fürdőre kocsii járatot állít be, mely hetenként 2—3-szor fog közlekedni. A t. fürdővendégek megbízásait, utasításait a legnagyobb pontossággal teljesíti.

Kiadó lakás.

Kossuth-utca 234. szám. 3 szoba vilnyvilágítással kamara, konyha, pincze, mosó konyha' kerthelyiséggel együtt kiadó, esetleg eladó.

„Kürti“

a jelenkor legjobb
czipőcréme!
Kapható 16, 24, 40 filléres dobozokban
Kaáb és Heitz
fűszer és csemegekereskedésében
Székeludvarhelyt.

Kereszt-csillag.

MAGGI-féle
húsleves-
kocka

1/4 liter forróvízzel rögtön
egy tányér
kitűnő, természetes
húsleves ad.
1 kocka 6 fillér.
Kapható minden fűszerkereskedésben,
csemegeüzletben és drogeriában.

Kitűnő minőségű és legmagasabb szilárdságú PORTLAND CEMENTET ajánl olesó áron a

PORTLAND CEMENTGYÁR BRASSÓ

Itt helyben kapható **RÖSLER** és **GÁBOR** cégénél.

Magyar ember csak magyar ásványvizet igyék!

Magyar ásványviz

Kizárólag természetes magyar ásványvizet hozunk forgalomba.

Borszéki Boldizsár, idült gyomorhaj ellen
Borszéki Főkut, község ellen
Borszéki Kossuth, vérszegénység ellen
Bodoki Matild, alkális savanyviz
Baross, vesebaj ellen

Borhegyi, huyghajtó
Boholti, üdítő viz
Előpataki, sárgaság ellen
Felsőrákosi Mária, légsóhurut ellen
Hargitaligeti, üdítő ital

Horgász, étvágygerjesztő
Kásonfőkut (Saluteris) jó és litheum tartalma
Répaty, égvényes ásványviz
Székely-Selters, idült gyomorhajok ellen
Sztójai, cukor betegség ellen

Kérdezze meg az orvosát és megtudja, hogy a természetes ásványviz gyógyhatása és kellemes hatása össze nem hasonlítható a mesterséges ásványvizekkel

Magyar ásványvizekkel a külföld majdnem összes vizei pótolhatók.

Kapható mindenütt!